

[Finansministeren.]

værdi over 2 000 Kr. pr. ha og med en Grundskyld, der overstiger 50 pCt. af den samlede Værdi. Det drejer sig her hovedsagelig om mere eller mindre byggemodne Arealer i Byernes Omegn. For disses Vedkommende er der ikke lagt Loft over Stigningen, idet en betydelig Stigning her kan være en regulær Foreteelse.

Af andre Bestemmelser kan nævnes, at bunden Opsparing opføres med sit fulde Paalydende. Til Gengæld kan den ogsaa med sit fulde Paalydende bruges som Betingelse for selve Afgiften.

Til Slutformuen skal lægges visse Beløb, som den paagældende i Stigningsperioden har anvendt til bestemte Formaal under Omstændigheder, der lader formode, at der kan foreligge en Hensigt om at sprede eller skjule Formue af Hensyn til en forventet Eengangsskat eller af Hensyn til Formuebeskatningen i det hele. Det gælder saaledes med visse Begrænsninger Gave- og Arveforskud, som man efter 1. Januar 1945 har givet til sine Efterkommere. Af disse skal altsaa Giveren betale Formuestigningsafgift. Til Gengæld har han en vis Regresret over for Modtageren. Paa samme Maade skal man inden for visse Grænser tillægge Beløb, som man i Stigningsperioden har anvendt til Erhvervelse af Livsforsikringer og af forskellig Slags Indbo, f. Eks. Malerier, andre Kunstsager, Smykker, Pelse o. s. v. De Penge, man har anbragt paa denne Maade, skal altsaa inden for de fastsatte Grænser betragtes som Formuestigning. Omvendt fra drager man i Slutformuen efter visse nærmere Regler, hvad den paagældende har modtaget i Gaver, Arv, Livs- og Ulykkesforsikringssummer o. lign. Det, man paa denne Maade har modtaget, betragtes altsaa ikke som Formuestigning.

Hvad angaar Basisformuen, da er den som Hovedregel Formuen pr. 1. Januar 1939 eller den Dato, man brugte ved Statusopgørelse for Skatteaaret 1939—40. Der er ogsaa her visse Korrektioner, som jeg næppe behøver at gaa ind paa. Vigtig er imidlertid en Bestemmelse i Forslagets § 42 om, at hvis Afgiftderen kan godtgøre, at den beregnede Formuestigning helt eller delvis stammer fra, at nogle af hans Aktiver er blevet vurderet efter en anden Fremgangsmaade for Basisformuen end for Slutformuen, saa skal der kunne foretages en dertil svarende Forhøjelse af Basisformuen, hvorved Afgiften formindskes. Det maa naturligvis være Principet, at Formuerne saa vidt muligt skal vurderes paa samme Maade i Basis- og i Slutaaret. Endelig skal

nævnes, at der i og for sig kunde være Grund til baade i Basis- og i Slutaaret at fratække skyldige personlige Skatter, baade de paalignede, men ubetalte Skatter og de Skatter, der kunde forventes paalignet for det sidst forløbne Regnskabsaar. Det er imidlertid vanskeligt at gøre dette baade i Basis- og i Slutaaret; i Stedet for har man bestemt i Forslagets § 10, at man i Slutaaret maa fradrage 50 pCt. af disse Skatter. Bestemmelsen har særlig Betydning, hvor Skatterne i det sidste Aar har været forholdsvis store.

Hvad angaar selve Skalaerne for Formuestigningsafgiften, skal jeg, idet jeg henviser til Tallene i Lovforslaget, indskrænke mig til følgende. Der er for enhver Formue tilladt en skattefri Formuestigning paa 20 pCt. af Basisformuen, dog mindst 35 000 Kr. De 20 pCt. betyder, at Folk, hvis Formue kun er undergaaet en svag Stigning, derunder f. Eks. Kursstigning af Obligationer o. lign., fritages for Afgiften. Det skattefri Minimum paa 35 000 Kr. har særlig til Formaal at fritage det, man kunde kalde den almindelige Mands normale Opsparing. Naar det er sat saa forholdsvis højt, kan det bl. a. begrundes med, at man i Basisformuen normalt har maattet regne med Ejendomsskyldvurderingen fra 1936, saaledes at der kan foreligge en vis Stigning allerede før Krigen.

Af den afgiftspligtige Formuestigning, som herefter bliver tilbage, svares der Afgift efter 3 Skalaer, nemlig en lempeligere for Basisformuer under 50 000 Kr., en lidt strengere for Basisformuer mellem 50 000 og 100 000 Kr. og en noget strengere for Basisformuer over 100 000 Kr. Naar man behandler de smaa Basisformuer forholdsvis lempeligt, skyldes det Hensynet til de yngre Mennesker, der er begyndt paa en Virksomhed eller en Karriere omkring ved Krigens Begyndelse, og som vilde blive ramt forholdsvis haardt, hvis den samme procentvise Formuestigning beskattedes ens for alle. Den lempeligste af de 3 Skalaer begynder med 5 pCt. for den første Del af den skattepligtige Formuestigning og gaar op til 50 pCt. for den skattepligtige Stigning, der ligger ud over 100 pCt. af Basisformuen. Den anden Skala gaar paa samme Maade op til 60 pCt., og den tredje gaar op til 70 pCt. For dem alle gælder det, at Satterne er relativt lempelige indtil det Punkt, hvor man kan regne, at der foreligger en reel Formuestigning. Det vil sige, at Formuen er steget mere end Prisniveauet. Dette Punkt er i Skalaerne sat ved 40 pCt. skattepligtig Formuestigning. Det vil, naar man tillægger de skattefri 20 pCt., sige en